

Nr 456

Av herr **Johansson** i Öckerö m. fl., om ökat anslag till byggandet av fiskehamnar.

I statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t under tionde huvudtiteln punkt 23, Byggandet av fiskehamnar, föreslagit riksdagen att för budgetåret 1956/57 anvisa ett reservationsanslag av 2 700 000 kronor, vilket betyder en minskning med 300 000 kronor jämfört med föregående år.

Den femårsplan för budgetåren 1948/53, som i huvudsak på grundval av 1944 års fiskehamnsutredning avgivit principförslag avsetts att tjäna till ledning vid den fortsatta utbyggnaden av fiskehamnar, omslöt för hela perioden ett anslagsbelopp av 25,5 miljoner kronor. På grund av begränsningen av investeringsverksamheten anvisades under denna period endast 6 milj. kronor. Härutöver utfördes såsom beredskapsarbeten vissa i förenämnda plan ingående fiskehamnsbyggnader, till vilka utgått ca 1,3 milj. kronor i statsbidrag. För de tre senaste budgetåren 1953/54 t. o. m. 1955/56 har riksdagen för vardera budgetåret anvisat 3,0 milj. kronor till bidrag till byggande av fiskehamnar. Härutöver har under dessa tre budgetår beviljats sammanlagt 1,4 milj. kronor för utförande av fiskehamnsbyggnader som beredskapsarbeten.

Alltsedan budgetåret 1947/48, alltså under 7 år, har således till fiskehamnsbyggnader beviljats sammanlagt 17,7 milj. kronor, som med hänsyn till prisutvecklingen sedan nämnda budgetår inte torde motsvara mer än ca 1/3 av i planen ingående arbeten. Härvid måste även tagas i beaktande, att på grund av den alltjämt fortgående ökningen av fiskebåtarnas storlek har ett flertal hamnar utförts med större vattendjup än som föreslagits av utredningen med härav följande ökade byggnadskostnader. Det bör heller icke förglömmas att utredningen i sitt betänkande endast redovisat det behov av hamnbyggnader, som var aktuellt de närmaste 5 åren. Då nu ytterligare 3 år gått utöver denna period har givetvis ytterligare ny- och ombyggnader av fiskehamnar aktualiserats.

De från fiskarebefolkningen allt starkare framförda kraven på effektiva åtgärder till förbättring av fiskehamnarna är väl befogade. Hamnarna är för denna yrkesgrupp liksom för all annan befolkning i samhällena utmed kusterna av samma betydelse som vägarna för befolkningen inne i landet. Fis-

karenas och kustbefolkningens behov av hamnar har inte blivit tillgodosett i den utsträckning som varit behövt för samhällenas normala utveckling.

Stora värden står på spel längs landets kuster. Båtmaterialet kan på många håll svårligen skyddas med de hamnar som står till buds, och detta utgör ett betydande riskmoment i första hand för den enskilde men också för de orter som berörs av att arbetet med hamnanläggningarna stoppas upp.

Under åberopande av det ovan anförda får vi föreslå,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1956/57 till byggandet av fiskehamnar anvisa ett reservationsanslag av 3 000 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1956

Olof Johansson

Carl E. Johansson

Ernst V. Staxäng

C. O. Carlsson

Wald. Svensson

N. Nestrup
